

VALOKEILA

XXVIII OULUN KANSAINVÄLISEN LASTEN- JA
NUORTENELOKUVIEN FESTIVAALIN VIRALLINEN
ÄÄNENKANNATTAJA

Karannut tuoli!

LUE LISÄÄ TAKASIVULTA!

PÄÄKIRJOITUS

Lopputunnelmia

Monta metriä filminauhaa, popcornin muruja, yllättäviä elämyksiä... Oulun kansainvälinen lasten- ja nuortenelokuvien festivaali lähestyy loppuaan. Vielä tänäänjahuomenna on mahdollista nähdä kotimaisia menestyselokuvia, ruotsalaisia lastenklassikoita sekä kansainvälisesti palkittuja uutuuselokuvia. Elokuvia esitetään Kulttuuritalo Valveella elokuvateatteri Studiossa ja Valvesalissa sekä elokuvateatteri Finnkinon Plazassa.

Elokuvfestivaalien päätös on samalla vuoden mittaiset jäähyväiset Valokeila-lehdelle. Festivaalien virallisen pää-äänenkannattajan työryhmässä on ahertanut jälleen suuri joukko harrastajia. Kiitokset kaikille lehden tekemiseen osallistuneille! Olen iloinen siitä, että Valokeilan toimittamisessa on ollut mukana sanataiteilijoita 4-vuotiaista kerholaisista lähtien. Kasvu sekä kirjalliseen kulttuuriin että elokuvien maailmaan alkaa jo nuorena.

ANU KOKKONEN
Valokeila-lehden päätoimittaja
Valveen sanataidekoulun opettaja

VALOKEILASSA

Mitä enkelit ovat?

Enkelimysteerio on Jesper W. Nielsenin ohjaama elokuva, joka kertoo norjalaisen Cecilie-tytön tarinan. On joulunaika, mutta Cecilie on vakavasti sairas. Hän nukkuu jatkuvasti, ja silloin kun hän on hereillä, vanhemmathääräävät hänen ympärillään jatkuvasti. Eräänä yönä Cecilien luo saapuu enkeli Ariel ja vähitellen he alkavat keskustella syvällisesti ihmisten ja enkelien eroavaisuuksista.

Elokuva perustuu Jostein Gaardnerin samannimiseen kirjaan ja se on toteutettu kiitettävästi, vaikka häiritseviä piirteitäkin löytyy. Kirjassa oli enemmän syvällisiä ajatuksia ja keskusteluja, mikä teki siitä kirjasta ihanan.

Elokuvasa keskustelut on korvattu Cecilien muistoilla edellisen kesän Espanjan matkasta ja Cecilien kesäloman ihastuksestaan Sebastianista. Sebastianin rooli jää vaisuksi kiivaan Cecilien rinnalla, eikä enkeli Arielkaan ole hyvin toteutettu. Elokuvasa on myös keskitytty näyttämään

vanhempien ja isovanhempien reaktioita sairauden edetessä.

Silti syöpää sairastavan Cecilien tarina on koskettava ja kaunis. Elokuvasa on paljon ajatuksia ja sanomia, mutta tärkein niistä kertoo elämän nauttimisesta, sillä aikaa ei ole aina tarpeeksi. Se välittyy erittäin vahvasti katsojalle Cecilien viimeisten päivien ja menneen kesän muistojen haikeuden lomitse.

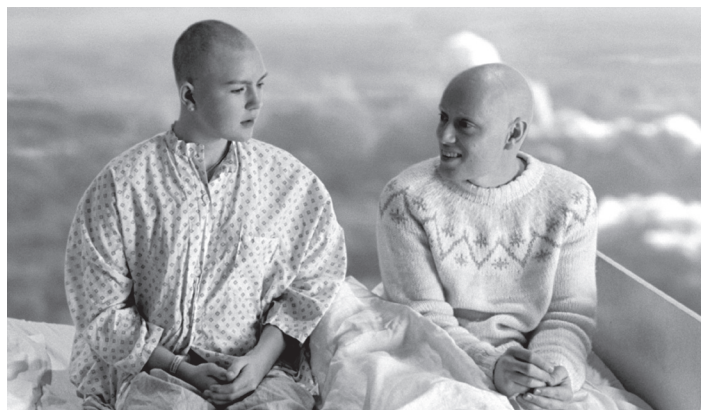
Elokuvasa tulee väistämättä tunne, että sitä on pakotettu

lähemmäs nuorisoa viemällä sitä kauemmas kirjan tunnelmasta. Elokuvan kantavaksi voimaksi muodostuvat Arielin repliikit, jotka pistävät miettimään mitä kuoleman jälkeen tapahtuu ja opettavat meitä nauttimaan aisteistamme ja elämästämme.

ANU-RIIKKA KOKKO
Sanataideryhmä
Kameleontti

Jesper W. Nielsen: Enkelimysteerio,
Norja, 2008, 95 min (K12)

Esitykset: Plaza 4, la 21.11. klo 12.00

Taivaallisissa tunnelmissa.

NÄYTTELYSSÄ

Unna Junná on saamenkielisten lasten ikioma pikkukakkonen!

"Norja ja Ruotsi näyttää, Suomi ei!" huudettiin mielenosoituksessa Eduskuntatalon portailla vuonna 2005. Syyskuun puolivälistä 2007 alkaen Suomikin on näyttänyt - nimittäin saamenkielisiä lastenohjelmia televisiossa.

Valvegalleriaan on leffafestareiden kaveriksi matkustanut kiintoisa Unna Junná -näyttely,

jossa voi tutustua paitsi Unna Junnán ohjelmiin ja juontajiin, myös siihen, kuinka Saamenmaan lapset saivat omankieliset tv-ohjelmansa ja miten niitä tehdään.

Harmillista näyttelyssä on hälyisyys, jonka sinänsä hienojen lastenohjelmien äänet synnyttävät kivisen kaikuvassa Valvegalleriassa. Tilanne helpottuu, kun pienen kriittikotoverini Maijan (1 v 10 kk) tavoin laittaa "ihan itse" kuulokkeet korville, kiipeää mainiolle pölkkyjakka-

ralle - ja vain kuuntelee ja katselee.

"Ih-hah-haa, onhan lattastaa!" laulaa Maija ja kiipeää suuren Unna Junná -pehmolelun selkään. Unna Junná kuuluu kärppien sukuun, on utelias, notkea, nopsa ja leikkisä otus, jonka kieli on saame.

ANNA JA MAIJA ANTONEN

Unna Junná -näyttely
Valvegalleriassa 29.11. saakka
avoinna päivittäin klo 10-20
vapaa pääsy

”Humoristinen, jännä, epätodellinen!”

Ajatuksia Taikatuoli-elokuvasta

Myrsky kaataa puun, jolla on taikavoimia. Taikavoima siirtyy mukana puusta tehtyihin esineisiin. Yksi niistä on punainen tuoli, joka osaa täyttää istujansa kaikki toiveet. Siinä ovat ainekset satuelokuvaan Taikatuoli, jota Valveen sanataidekoulun 9–11-vuotiaiden sanataidekerho kävi katsomassa elokuvateatteri Plazassa.

Taikatuoli (2009) perustuu puolalaisen Andrzej Maleszkan käsikirjoittamaan lasten ja nuorten televisiosarjaan, jossa seurataan taikapuusta valmistettujen esineiden seikkailuja. Sarja olikin monelle televisiosta tuttu. ”Tämä elokuva oli vaihtelua Taikapuu-ohjelmaan”, totesi eräs kerholainen. Monenlaista seikkailua, menoa ja meininkiä elokuvassa todellakin piisasi.

Elokuva oli kaikkien kerhomme jäsenten mieleen. Sitä kuvailtiin humoristiseksi, jännäksi ja vähän erilaiseksi kuin suurin osa lastenelokuvista. Juonenkulku yllätti monet, sillä elokuvassa, jossa tuoli kävelee pitkin Puolaa ja täyttää jokaisen istujansa toiveet, voi sattua vaikka mitä.

”Minulle jäi mieleen se leijona, joka ei tappanut ketään ja vartioi”, kertoi yksi ryhmäläisistä. Toinen jatkoi: ”Mulle jäi mieleen, että joku aikuinen voikin haluta jäädä lapseksi.” Näyttelijät olivat kerholaisen mielestä oikein hyviä, ja suosikkiahmoksi nousi kolmipäisen sisarusparven nuorimmainen.

Elokuvan äänet olivat osan mielestä liian kovalla. Toisena kehittämisen arvoisena asiana pidettiin hankalaa tekstitystä:

elokuvakankaan alareunassa juoksi englanninkielinen teksti, jonka alapuolella oli erillinen kangas suomenkielistä varten. Erillistekstitys on festivaalille suuri urakka mutta voi vaikeuttaa varsinkin nuorimpien elokuvakatsojien leffanautintoa. Osa kerhomme jäsenistä olikin lukenut lähinnä englanninkielistä tekstitystä.

”Minulle jäi mieleen se lentävä kerrostalo”, huokaisi yksi kerhomme jäsenistä. ”Minusta hauskipinta oli se, että kun ne luulivat, että tulee Porsche, niin tulikin traktori!” nauroi toinen. Kolmas kiteytti: ”Tämä oli parempi kuin se, joka käytiin kattoon koulun kans.”

Valveen sanataidekoulun
9–11-vuotiaiden kerho

Andrzej Maleszka: Taikatuoli, Puola, 2009, 90 min, (K8)

”Äänet olivat osaksi liian kovat, mutta muuten hyvä.”

”Elokuvasa mieleenpainuvinta oli, kun lapsia ajattava mies joutui kissan hampaisiin.”

”Elokuva tuntui jännittävältä.”

”Elokuvasa jäi mieleen, kun lapsi täytti 49.”

”Kaikki oli parasta!”

”Elokuva tuntui erinomaiselta.”

”Elokuva maistui hyvältä.”

”Jäi mieleen, kun tuoli ja talo liikkuvat.”

TOIMITUS

Päätoimittaja: Anu Kokkonen
Toimitus: Ville Rytönen, Iris Ihalainen, Anna Salmi, Aino Korhonen, Atte Koivunen, Jami Kontturi, Arttu Kallunki, Katri Heikkinen, Anu-Riikka Kokko, Maija Anttonen, Anna Anttonen
Taitto: Janne Putikka
Julkaisija: Valveen sanataidekoulu, Oulun kansainvälinen lasten- ja nuortenelokuvien festivaali
Painos: 400 kpl
Lisätietoja: www.oulunelokuva-keskus.fi/lef

TIEDOTUS

Palkintojen jako ja palkittuja elokuvia

Kilpasarjan palkintojen jako on lauantaina kello 16.00 Valvesalissa. Tilaisuudessa julkistetaan tuomaristojen valitsemat voittajaelokuvat ja kerrotaan perustelut valinnoille. Samassa tilaisuudessa esitetään myös viime viikonloppuna saamelastyöpajassa tehdyt elokuvat. Lapsiraadin palkitseman elokuvan esitys alkaa Valvesalissa kello 17.00. Molempiin tilaisuuksiin on vapaa pääsy.

Lapsiraadin palkitsema elokuva esitetään uudelleen sunnuntaina kello 14 ja CIFEJ:n palkitsema elokuva kello 16.00. Molempien elokuvien esityspaikka on Plaza 4. Lipun hinta on 4 euroa. Kirkon mediasäätiön palkitseman elokuvan voi nähdä sunnuntaina kello 17.00 Valvesalissa. Esitykseen on vapaa pääsy.

NÄYTÖKSIÄ ISOVANHEMMILLE

Isovanhemmat/isoisovanhemmat pääsevät ilmaiseksi sunnuntainakello 10 alkavaan Herra Heikki ja S. Makkonen -elokuvan näytökseen lapsenlapsen/lapsenlapsenlapsen kanssa. Vain lapselle täytyy ostaa 4 euron hintainen lippu.

Valokeila kiittää Anna Anttosta, vastaavaa sanataideopettajaa, tämän ja aiempien numeroiden oikoluvusta.